

nem den sydfynske Bane, medens Landstinget har vedtaget at opgive denne Bane og i Stedet for at sætte Faaborg Banen i Forbindelse med Banen fra Årsens til Tommerup. Jeg skal sige ganske ligefrem, at jeg med Fornøielse skal give Linien Årsens—Tommerup og Tommerup—Faaborg min Stemme, hvis man ikke kan faae nogen anden, men jeg kan dog ikke negte mig den Tilfredsstillelse at udtale — og jeg tror ogsaa at kunne godtgjøre det — at de Grunde, hvorfor man er fravegen Regjeringens Forslag i den Retning, ikke kunne holde Stif. Det maa jo dog vel erindres, mine Herrer, at naar man anlægger en Jernbane, anlægger man den for Menneskealdere. Den Retning for Banen, man nu vælger, beholder den utvilsomt i mange, mange Menneskealdere, og det vil i hvert Fald blive en kostbar Sag senere at give den en anden Retning. Naar man derfor lægger en Jernbaneplan og vælger en Jernbanelinie, er det efter min Opfattelse uforstandigt, at man tager Hensyn til Forhold, som kun ere af forbigaaende Natur og derved faar en Linie, som ikke blot er meget dyrere, men ogsaa meget længere end den, Regjeringen har foreslaaet. Den Linie, som Landstinget har valgt, for at bringe Faaborg i Forbindelse med de øvrige Jernbaner, er $1\frac{1}{2}$ Mil længere end den, Regjeringen har foreslaaet, og da jeg antager, at de begge — baade Linien Faaborg—Kinge og Linien Faaborg—Tommerup — skulle anlægges efter det samme System, hvad enten det nu bliver det af Regjeringen foreslaaede eller det af Landstinget vedtagne, bliver Forskjellen, naar man paa dette Grundlag opstiller en Sammenligning mellem Anlægsomkostningerne, følgende. Efter Regjeringens Anlægssystem vil Linien Faaborg—Tommerup koste 2,664,000 Kr., medens Faaborg—Kinge Banen kun vil koste 1,907,005 Kr. Faaborg—Tommerup Banen vil altsaa, foruden at være $1\frac{1}{2}$ Mil længere, eller netop paa Grund deraf blive 757,000 Kr. dyrere end den anden. Tager man det lettere Anlægssystem, som Landstinget har foreslaaet, koster Faaborg—Tommerup Banen 1,921,920 Kr. og Faaborg—Kinge Banen kun 1,293,300 Kr. Sin bliver altsaa paa Grund af sin større Længde 628,600 Kr. dyrere. Der maa altsaa, forekommer det mig, være særdeles vægtige Grunde, hvorfor man har valgt denne Linie, men den eneste Grund er i Virkeligheden den, at den sydfynske Bane fra Odense til Svendborg i dette Døgn er i et privat Selskabs Hænder. De maa imidlertid ikke glemme, mine Herrer, at det er en

Tilstand, som kun er forbigaaende; om 22. Mar. 1900, har i Følge Koncessionen Regjeringen Ret til at indløse Banen, og den kan efter min Overbevisning opnaa dette tidligere uden tilnærmelsesvis at bringe et saadant Offer, som her er Tale om at bringe for at skaffe Faaborg en Bane til Tommerup. Jeg har allerede tidligere i mit Foredrag fremhævet den højt uheldige Drift, som denne Gaffelbane medfører for Faaborg, men jeg skal desuagtet nærmere gaa ind paa de Grunde, som Landstinget har fremhævet for at skyde den af Regjeringen foreslaaede Bane til Side og optage den, der nu staar i Lovforslaget. Landstinget siger saaledes, at der ved at lade Faaborg Banen indmunde i den sydfynske Bane vil komme et meget uheldigt Forhold tilstede mellem Cier og Leier, thi det er jo Regjeringens Tanke, at det sydfynske Jernbanelokomotiv skal drive denne Bane, Kinge—Faaborg, og det vilde blive særlig uheldigt, fordi der fra Leiernes Side, — fra dem, der drev Banen, — vilde fremkomme hyppige Forslangender om Udvidelser og Forbedringer af Banen, men det var særlig uheldigt overfor Regjeringen, som jo skulde søge Bevilling til saadanne Udgifter. Jeg veed dog ikke rettere, end at overalt, ogsaa paa Statsbanerne, hvor Regjeringen skal foretage Forbedringer, maa den søge Bevilling til de dermed forbundne Udgifter, og det vil vel ikke her volde større Vanskelighed. Men hvad særlig det angaar, at dette Forhold mellem Cier og Leier skulde vise sig saa uheldigt, kan jeg ikke indrømme det, thi ved en fornuftig Kontrakt mellem Cier og Leier vil naturligvis saadanne Forbedringer, som Staten maatte udføre paa Banen, fremlade en forøget Trafik og Betaling, og vil jo derigennem komme Staten som Cier til Gode. Hvis man ikke i den Henseende i Kontrakten skulde have taget den fornødne Reservation, havde man oprettet en uhenligsmæssig Kontrakt, og det antager jeg ikke, at Regjeringen vil gjøre. Endvidere siger Landstingets Udvalg, at der vil fremkomme vanskelige Regnskabsforhold mellem disse to Baner. Ikke den allerførste Vanskelighed kan der opstaa derved. Der foreligger et allerede aargammelt Udkast fra det sydfynske Selskab til Komiteen i Faaborg, der viser, hvordan vi tænke os denne Sag ordnet; det gjøres uhyre simpelt og let, og der er ikke større Vanskelighed ved at opgjøre dette Regnskab end de mangfoldige andre, som enhver Bane har med de Baner, med hvilke de staa i Korrespondanceforhold. Saa siges det fremdeles i Landstingets Udvalgets Be-